

Lecke június 14-re

Hanna imádsága meghallgatásra talált

Kulcsvers: „Amikor eljött az idő, és Hanna teherbe esett, fiút szült, és Sámuelnek nevezte el, mondván: Mert az Úrtól kértem őt.”

1 Sámuel 1:20

Kiválasztott igeszakaszok:

1 Sámuel 1:1-28; 2:1-11

Még mielőtt Izráelnek királyai lettek volna, élt egy Elkána nevű férfi, akinek két felesége volt, Penina és Hanna. Peninának voltak gyermekei, Hannának viszont nem. Elkána minden évben elvitte családját Sílóba, hogy imádkozzanak és áldozatot mutassanak be az Úrnak, és az áldozat egy részét minden családtagjának adta. Elkána Hannának kétszeres adagot adott, mert nagyon szerette őt.

Penina azonban gúnyolta Hannát, mert nem volt gyermeke, és ez a kegyetlenség évről évre folytatódott, ami miatt Hanna sírt és nem evett. Végül egy évben Hanna csendben imádkozott Istenhez, és fogadalmat tett, mondván: „Ó, Mindenható Úr, ha csak megnézed szolgád nyomorúságát, és megemlékezel rólam, és nem felejtet el szolgálodat, hanem fiút adsz neki, akkor én odaadom őt az Úrnak egész életére, és soha nem érinti borotva a fejét.” 1 Sámuel 1:1-11

Isten meghallgatta Hanna imáját. A következő évben fiút szült, és Sámuelnek nevezte el (19–20. vers). Az

a fogadalom, amelyet Istennek tett, hogy nem engedi, hogy borotva érjen fia fejéhez, a nazír fogadalom volt. Ez „egy különleges fogadalom, az Úrnak való elkülönülés fogadalma” volt. Ennek az ígéretnek részeként a haj levágása mellett nem szabadott bort inni, sem a szőlőből készült ételeket fogyasztani. Aki ezt az ígéretet tette, nem érintkezhetett semmilyen holttesttel, beleértve a közvetlen családtagokat is. (4Mózes 6:1-21). Az egész idő alatt, amíg valaki a nazír ígéret alá helyezte magát, az a személy „szent volt az Úrnak”.
8. vers

A Hanna név „kegyelmet” vagy „kegyelmet” jelent. Az Úr követőinek azt mondják: „Kegyelemből vagytok megmentve a hit által; és ez nem tőletek származik: ez Isten ajándéka. Nem cselekedetekből, hogy senki ne dicsekedhessen.” (Efézus 2:8,9). Hanna imádságos életet élt. Imádkozott, amikor gondjai voltak. Imádkozott akkor is, amikor hálás volt, például amikor gyermekét, Sámuel-t bemutatta Éli főpapnak. 1 Sámuel 2:1-11

Pál így buzdít: „Ne aggódjatok semmi miatt, hanem mindenben imádsággal és könyörgéssel, hálaadással mutassátok be kéréseiteket Istennek. És az Isten békessége, amely minden értelmet meghalad, őrizni fogja szíveteket és gondolataitokat Krisztus Jézusban.” (Filippi 4:6,7, NIV). Teljes mértékben Istenbe kell vetnünk reményünket és bizalmunkat, örömteli lélekkel kell élnünk, és folyamatosan imádkoznunk kell, az Ő ígéreteivel összhangban kérve. Így megkapjuk Isten békességét, és képesek leszünk „minden körülmények között hálát adni”, bármit is engedjen az Ő gondviselése. 1 Thesszalóniki 5:16-18, NIV

Hanna nagy áldozatot hozott Istennek. Fia, Sámuel életét a nazír fogadalomnak szentelte, hogy egész életében teljes odaadással szolgálja az Urat. Ma Krisztus elkötelezett követői szintén életre szóló fogadalmat tettek, hogy teljes mértékben Istennek szentelik magukat, beleértve az elszakadást a jelen gonosz világ „halott dolgaitól”. Ehelyett „felöltöznek Krisztusba”, és a Szentlélek gyümölcseit és kegyelmét fejlesztik. Galata 3:27; Efézus 4:24; Kolossé 3:10-17